

I.

suteik man žodžių kad ribą
išmoningai vadinčiau riba
ir ties ja šokčiau (kad
džiugus sukčiausi ratais

kurie bus nebūties ratai
ir mano paribiai) ir kad suvokčiau
kad neišbėgčiau pakvaišęs
iš namų nes kur dar nuvestų mane

įkvėpimas jei ne pas Viešpatį Dievą

II.

pirmiau nei kun. Skorodeckis išgelbėjo griūvančią
cerkvę suko lizdus joje paukščiai
nestinga manančių kad kun. Skorodeckis
neišgelbėjo nieko tik suniokojo

bet mano motinos dvasia (paleistas į laisvę balandis
iš pat sūnaus rankų) tik čia teatkeliauja
apsistojęs netoliese viešbutėlyje skundžiuosi
kaip viskas brangu arba kad tuštuma aplink mane

III.

ateina pas mane žmonės (Jasiejus,
Jasiusis ir Jasiečka) kurių šiandien
nebėra arba taip tik mums atrodo
kad Lisie Jamose negrižtamai gaišome laiką

visada man atrodė kad gaišome laiką
Lisie Jamose ir dar negrižtamai
visada taip maniau kad nedera kišti nosies
Borova Guroje pas seseris Serotyńskas

ir niekuo čia dėtas tas denatūratas
kurį gėrė motina Dieve didis daiktas
žinomas visiems kad prabėgus tiek metų
persekioja mane jos paslėpti buteliai

IV. Piemenėlio dainelė

ateina pas mane žmonės
kurių šiandien nebėra
kad ir seserys Serotyńskos
dvi našlaitės o iš tiesų

trys nes viena iš jų
atsinešė į namus pavainikį
kūdikį tai yra rastinuką
trys našlaičiai o iš tiesų

keturi nes surasime kūdikiui
tėvą pamišėlį piemenį
vis tebedainuojantį: piemenėlis
kadaisė buvau

kas dieną karves ganiau“

V.

ne visai kad pamirščiau
nors nedažnai išsiruošiu prie Pšemyšlio
ateina pas mane žmonės kurių
šiandien nebėra pvz. seserys Serotyńskos

pastaruoju metu nebeišsiruošiu taip
mielai prie Pšemyšlio bet ne visai kad
pamirščiau Argasińskius Zabrońskius
kuriuos galų gale neišvengiamai teko paminėti

poezijos esmė yra ne užuominų ir pasikartojimų
pagrįstumas bet veikiau jų nepagrįstumas

VI.

dar nemoku žodžio Lenkija
dar nedirštu išstarti vienu
atodūsiu Lenkija ir Ukraina Tėvynė
ir Gimdytoja žodis visai be ateities

ką gi jis reiškia: Motina savo
sūnų kapuos tai žino tie
kurie gimė vakar seniai
pamirštose dainose apie didvyrius

kodėl vis dar nemoku
žodžio Lenkija kai daugelis
suspėjo juo pasisotinti
ir prikankinti kitus

VII.

draugas yra tas kuris daugelį metų
nesimačius ateina pas tave į namus
su penkių ar šešių knygų
ryšuliu bet būkim atviri

netampa įkyrus
kai pasakai jam
atleisk mielasis bet knygų
mums nebereikia

VIII.

teks tau susitaikyti kad knygų rinkinių
mums nebereikia teks pakelti ir tai
paskaityk nekrologą anksti
mirusio Mateusza Dąbrowskio (1985–2002)

atleiski mielasis teks tau
įprasti kad nekrologai visada bus
svarbesni už šiuolaikinę lenkų
poeziją kurios niekas nesiveržia skaityti